

handläggning af Rätten, så kunde detta likaväl utöfvas af sysslomännen. Deremot åstadkommer denna inrättning följande olägenheter. Ofta utsätter Rättens ombudsman sammanträden hemma hos sig, dit gode männen och sysslomännen då ofta nödgas göra långa resor, hvarigenom konkursomkostnaderna ökas. Då vidare arvodet skall delas mellan sysslomännen och Rättens ombudsman, måste det af borgenärerne bestämmas högre än eljest nödigt vore. Då konkursborgenärerne bilda en förening, närmast jemförlig med ett bolag, synes som det borde bero af dem sjelfva, om de vilja bestå sig en kontrollör på de af dem valde gode män och sysslomän samt att en sådan icke borde mot deras vilja dem påtvingas.

Jag föreslår derföre, att konkurslagen må så ändras,

att vid val af gode män i konkurs borgenärerne må ega besluta, om de anse en Rättens ombudsman vara för boets förvaltning behöflig, i hvilket fall de skulle ega anmäla sådant för Rätten, men att i annat fall de åligganden, som för närvarande tillhöra Rättens ombudsman, med undantag af den förenämnda tillsynen, hvilken lämpligast utöfvas af borgenärerne sjelfva, må uppdragas åt gode männen och sysslomännen.

Stockholm den 26 Januari 1872.

Sven Håkansson,
från Elfsborgs län.

N:o 81.

*Af Herr A. Johansson: Angående restitution till landtbrukaren
P. A. Sandstedt af tillverkningsavgift för bränvin.*

Efter att i åtskilliga tidningar och i öfrigt inhemtad kännedom, om att sprit kunde tillverkas af renlaf, att Herr Professor Stenberg dermed experimenterat samt derföre vid 1868 års riksdag fått särskildt statsanslag och att samma experiment lyckats, så företog sig landtbrukaren Herr P.

A.

A. Sandstedt på Hulta från Jönköpings län, i hvilken ort ymnig tillgång finnes på renlaf, att deraf tillverka bränvin. Men som denna industrigren var alldeles ny, så måste såsom en följd deraf åtskilliga försök misslyckas, hvilket åter hade till följd, att det i Kongl. Maj:ts nådiga förordning angående bränvinstillverkning bestämda minimibelopp per dag icke alltid kunde tillverkas. Under sådana omständigheter har Herr P. A. Sandstedt, enligt bifogadt bestyrkt utdrag från Bränvinskontrollbyrån, under åren 1868, 1869 och 1870, till staten betalt 2,363 riksdaler 55 öre större tillverkningsavgift, än som efter då gällande förordning sig belupit på det quantum bränvin, Sandstedt lyckats kunna tillverka. Då ifrågavarande industri af statsmakterna förut blifvit ansedd vara så nyttig för landet, dels derigenom att ett förut värdelöst materiel kunde på ett värderikt sätt tillgodogöras, och dels derigenom att arbetsförtjenst kunde beredas åt landets fattiga befolkning, att, såsom jag förut nämnt, statsanslag blifvit beviljadt till Herr Professor Stenberg för experiments anställande uti samma industri; då bemålde Herr Sandstedt genom det af honom med egen uppföring sålunda företagna experiment under och efter det hos mången uti sorgligt minne varande 1868 års nödår beredde en stor del af ortens nödställda befolkning arbetsförtjenst och uppehälle, och då, enligt min åsigt, det icke kan vara staten värdigt att, under första åren af berörda, för hela landet gagnande industrigrens tillvaro, taga skatt för större quantum bränvin, än som efter bästa flit och förmåga Sandstedt genom förberörda experiment lyckats kunna tillverka, så vågar jag vördsammast hemställa,

att Riksdagen täcktes medgifva, det landtbrukaren Herr P. A. Sandstedt på Hulta må af statsmedel återbekomma den af honom erlagda skatt för större quantum bränvin än som af honom kunnat tillverkas, utgörande, enligt bifogade utdrag från Bränvinskontrollbyrån, 2,363 riksdaler 55 öre riksmünt.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1872.

A. Johansson,
från Jönköpings län.